

tamadres.com

tamadres.com

ESİN SAYAR

İstanbul'da doğan Esin Sayar, çocukluk yıllarının yazlarını Burgazada'da, kışlarını da Bakırköy'de geçirdi.

Sanat yeteneği çok küçük yaşlarda resimle kendini gösterdi. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Grafik Tasarım Bölümünü bitirdi. Tasarımcılığın yanı sıra lise yıllarından beri edebiyatla uğraşp, öyküler yazan Esin Sayar'ın ilk öykü kitabı *İzler* adıyla yayımlandı.

Bir dönem Türk Kalp Vakfı icra kurulunda çalışan Sayar, sosyal etkinlik projelerinde yer almaya devam ediyor.

Yazarın daha önce yayımlanmış kitapları:

2012, *İzler*

2014, *Tesadüfler*

2016, *Aşk Gibi Anlıktır İhanet*

2018, *Ölmez Aşkın Peşinde*

Asla Gözlerine Bakma

© 2019, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni: M. Faruk Bayrak

Genel Müdür: Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni: Arzu Çağlan

Yayına Hazırlayan: Nimet Olcar

Kapak Tasarımı: Neslihan Bilge

Sayfa Tasarımı: Aykut Kaplan

ISBN 978-605-2182-97-0

1-2. Baskı: Mart 2020

tamadres.com

Mona Kitap, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No. 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel.: (0) 212 674 9723 Faks: (0) 212 674 9729

Sertifika No. 45099

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No. 15 34110 Cağaloğlu-İstanbul

Tel.: (0) 212 511 5303 Faks: (0) 212 519 3300

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No. 43949

Asla Gözlerine Bakma

ESİN SAYAR

tamadres.com

Hayat, sahnesi ve perdesi olmayan bir oyundur.

Aniden açtı gözlerini. Zifiri karanlıktı. Yarasa gibi, boşluğa kulak kesildi... İşte yine başlamıştı o tıkırtılar...

Yatağında doğruldu. Hiçbir şey görmüyordu. Üzerine gelmesi muhtemel bir şeyi bertaraf etmek üzere savunma pozisyonu aldı, bütün duyu organları ve zihniyle karanlığa odaklandı. Ne gelen vardı ne giden. Tıkırtılar da kesilmişti. Hayır, sabahtan beri hızını artırıp eksilterek sağanak halde yağın yağmurun her yanı kaplayan biteviye gürültüsünden farklıydı bu ses. Üstelik ilk defa da bu gece duymuyordu. Kaç gündür kime söz etse, kendisini kibarca yalancı çıkaracak bir açıklamayla karşılaşıyordu. "Demek insan yaşlanınca inandırıcılığını da kaybediyor" diye geçirdi içinden. Yeniden yerine uzandı. Başını yastığa gömüp, bir yandan etrafı dinlerken, bir yandan da içinden konuşmayı sürdürdü: "İyi ki Esra'ya haber vermeyi akıl ettim. Akıllı kızdır o, ne istediğini, ne yapması gerektiğini bilir. Bu soruna da mutlaka bir çare bulacaktır."

Tam yattığı yerde gövdesini sola, camdan yana çevirmeyi düşünürken, bir süredir duyup da tedirgin olduğu tıkırtılardan farklı, daha güçlü bir ses takıldı kulağına. Yeniden ama bu kez hızla doğruldu. Ani hareketten hafifçe başı dönse de

abucak toparlandı. Bu gece beklediği tek kişi Esra idi... Yüzünün neredeyse yarısını kaplayan göz bandını yavaşça sıyırdı... Bir terslik olmalıydı. Etraf, gerçekten zifiri karanlıktı. Oysa o, Esra'yı tek başına beklediği koca yalının bütün ışıklarını bu akşam yatmadan önce açık bıraktığına emindi.

tamadres.com

BİRİNCİ BÖLÜM

İstanbul

tamadres.com

— | —

Görünüşe aldanma, gerçek daima tektir.

İstanbul'un karanlık, soğuk ve ıslak gecelerinden biriydi. Gün boyu ara ara kendini tekrarlayan sağanak, bulutların yükünü epeyce azaltmış olmakla birlikte yağmur, ince ince yağmayı hep sürdürmüştü.

Siyah beyaz bir kedi yavrusu, yeryüzüne hızla inen yağmur damlalarından kurtulmak için asırlık bir çınarın kovuğuna sığınmış, çaresiz bir halde kurtarıcı bekliyordu. Ama ne gelen vardı ne giden; ağaç kovuğu bile acınacak halini hafifletmiyordu. Öylesine küçük ve savunmasızdı ki! Ara ara şiddetlenen rüzgârla gelen yağmur damlalarıyla tüyleri vücuduna iyice yapışmıştı. Yüzünü patileri arasına saklama çabası işe yaramıyor, tir tir titremekten kendini alamıyordu.

Otobüs durağında yer alan reklam panosunun elektronik saati 22.45'i gösterdiği sırada Esra, yolun genişletilmesiyle oluşturulmuş cebe gidip, kırmızı renkli, Jeep marka otomobilini park etti. Esra genç, ince yapılı, uzun boylu bir kadındı. İstanbul Boğazı'nı süsleyen yahlardan birine doğru hızlı adımlarla yürümeye koyuldu. Yerde birikmiş sulara, kayıtsız bir şekilde, sert adımlarla basa basa, pantolonunun ıslanmasına aldır-

madan yürüyordu. Bir ara durup çevresine bakındı. Ağacın altındaki kedi yavrusunun çıkardığı cılız sesi fark etmişti. Yön değiştirip sese doğru seğirterek adımlarını hızlandırdı. Minik kedi yavrusu üzerine doğru gelen adımları fark etse de istifini bozmadı. Yerinden kıpırdamaya, kaçmaya mecali kalmamıştı. Yanına yanaştığında kedinin hali, genç kadının içini titretti. Bir anlık duraksamanın ardından, boynuna doladığı siyah yün atkıyı çıkarıp kediyi sarmalayarak kucağına aldı. Biraz ileride gözüne kestirdiği daha korunaklı bir saçak altına yöneldi. Kucağındaki kediyi, uyuyan bebeğini uyandırmaktan sakınarak yer değiştirmeye çalışan müşfik bir anne gibi, usulca köşeye bıraktı. Kediden belli belirsiz bir miyavlama sesi yükseldi. Kadın, bu küçük teşekkürü karşılıksız bırakmadı. “Bir şey değil kedicik,” diyerek küçük, yansı beyaz, yansı siyah tüylü başını sevgiyle okşadı. Hemen ardından da büyük adımlarla kaldığı yerden yürüyüşünü sürdürdü. İstanbul Boğazi’nin kıyısındaki tarihi yalının insan boyunu aşan yüksek beton duvarlarının önüne gelince adımlarını yavaşlattı; tekrar çevresine bakındı. Bakışları, ilgiye muhtaç bir kedi yavrusu arar gibi değildi bu kez. Ürkek bir hal çökmüştü üzerine. Başını hızla sağa sola çevirip, önünü ardını tekrar tekrar kontrol etti.

Genç kadının, taktığı berenin açıkta bıraktığı narin yüzünün sadece bir kısmı; yüzüyle uyumlu ince burnu ve yay gibi düzgün kalın kaşlarının altındaki iri siyah gözleri görünüyordu. Bulunduğu yer, tek tük geçen otomobillerin far lambalarından yayılan ışık dışında tamamıyla karanlıktı. Soğuk ve endişenin neden olduğu ürpertiyle siyah montunun yakasını kaldırdı. Birden kendini, az önce korumaya aldığı kedi yavrusu gibi yalnız ve çaresiz hissetti ancak onu korumaya alacak kimsecikler yoktu.

Dikkatini çevresine yoğunlaştırdı. Yağmur damlalarının düştüğü yerden yükselen ses dışında olağandışı bir şey duymadı. “Eh, ne yapalım, başa geldi, çekeceğiz artık,” dercesine başını iki yana salladı. Kendisini ne kadar zorlarsa zorlasın, içinde bulunduğu duruma pek bir anlam veremiyordu. Bakışlarındaki